

ΤΑ «ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ» ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΡΛΟ

(Άρθρον τῆς κ. Μίλντρεντ Χάρρις, τῆς πρώτης συζύγου τοῦ περιφήμου ἠθοποιοῦ τοῦ κινηματογράφου Τσάρλι Τσάπλιν)

ΣΥΧΝΑ, πολύ συχνά, με ρωτοῦν ἂν ὁ Τσάρλι Τσάπλιν ἦταν καλὸς ὡς σύζυγος. Αὐτὴ ἡ ἐρώτησις δὲν εἶνε τόσο ἀδιάκριτη ὅσο φαίνεται γιατί, ἕνας μεγάλος καλλιτέχνης δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη μουσικὰ ἀπὸ τὸν κόσμον.

Λοιπὸν, κατὰ τὰ δυὸ χρόνια πού ἔμεινα κοντὰ στὸ Σαρλὸ ὡς σύζυγός του, μοῦ παρουσιάστηκε σάν ἕνας ἄνθρωπος πολὺ δύσκολος στὸν χαρακτήρα. Δὲν θέλω νὰ πῶ πῶς δὲν ἦταν καλὸς καὶ εὐγενής, μὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶτε ὅτι δὲν ἦμουν οὔτε δεκαπέντε χρόνων, ὅταν ἔγινα γυναίκα του, ὅτι ἦταν πολὺ πιὸ μεγάλος ἀπὸ μένα καὶ ὅτι εἶχε γίνει κίολας γνωστὸς στὸν κόσμο δλόκληρο.

Ἐχει ἀλλάξει τάχα σήμερα; Πάντως, ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, εἶχε ιδέες πολὺ ντεμοντέ σχετικῶς μετὰ τὴν συζυγικὴ ζωὴ. Δὲν ἦταν ἀκόμη πολὺ πλούσιος κι' ἐπέμενε νὰ βασιλεύῃ ἡ πιὸ αὐστηρὴ οἰκονομία στὸ σπίτι του. Μὰ καθὼς ὁ ἴδιος ἔκανε μιὰ ζωὴ πολὺ ἄτακτη, μοῦ ἦταν σχεδὸν ἀδύνατον νὰ κανονίσω τὸ νοικοκυριό μας. Ξυπνοῦσε πάντοτε τὸ ἀπόγευμα, κατὰ κανόνα στὶς τέσσερες. Ἐπαιρνε τότε τὸ «μικρὸ του πρόγευμα», πού ἀπετελεῖτο πάντοτε ἀπὸ ρέγγες καπνιστῆς καὶ πολλὰ φλυτζάνια τσάι δυνατῶς. Ἐφευγε κατόπιν γιὰ τὸ στούντιο καὶ δὲν τὸν ξαναβλέπα, παρὰ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῖ. Τὸν κρατοῦσαν ἐκεῖ οἱ διάφοροι διευθυνταὶ κι' ἄρχιζαν μαζί του ἀτελείωτες συζητήσεις, σχετικῶς μετὰ κάποιον καινούργιον σενάριο.

Τοῦ συνέβαινε μάλιστα συχνά νὰ ξαναγυρίζῃ πεζὸς ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ στὸ Λὸς Ἄντζελες, νὰ διασχίξῃ δηλαδὴ ἑφτά χιλιομέτρα, μόνος μέσα στὴ νύχτα, μετὰ τὸ κεφάλι του σκυμμένο ἐπάνω στὸ στήθος του. Ἐξαφνα τότε, ἡ ιδέα πού ζητοῦσε τοῦ κάκου ἐπὶ μέρες τοῦ παρουσιαζόταν φωτεινὴ στὸ μυαλό του καὶ ἀμέσως πηδοῦσε σ' ἕνα ταξί γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ σπίτι καὶ νὰ τὴ γράψῃ πρὶν τὴν ξεχώσι.

Τὸν ἔβλεπα συχνά, ὅταν με συνώδεε σὲ καμμιά ἑσπερίδα νὰ βγάξῃ ἕνα μολύβι ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ νὰ γράψῃ μιὰ ἔμπνευσί του στὰ μανικέτια του καὶ σ' αὐτὸ ἀκόμα τὸ πάλλευκο πλαστρὸν τοῦ ποκαμίσου του. Ὁ καμμοιέρης του ἔπρεπε νὰ προσέξῃ πολὺ νὰ μὴν καταστρέψῃ τὶς πολύτιμες αὐτὲς σημειώσεις πρὶν ὁ κύριός του τὶς ἀντιγράψῃ. Πόσες φορές δὲν εἶδα τέτοιες σημειώσεις γραμμμένες διαστικὰ στοὺς τοῖνους τῶν σαλονιῶν ἢ τῆς βιβλιοθήκης!... Ὅταν τοῦ ἐρχόταν μιὰ ἔμπνευσις, ἔπρεπε νὰ τὴν γράψῃ ὅπου κι' ἂν βρισκόταν. Δὲν ἠθελε, βλέπετε, νὰ ἐνοχληθῇ καὶ νὰ πάῃ νὰ πάρῃ τὸ σημειωματάριό του.

Σὰς μιλάω γι' αὐτὲς τὶς περίεργες μανιέρες του γιὰ νὰ σὰς ἀποδείξω ὅτι ὁ Τσάρλι Τσάπλιν δὲν ἦταν ἄνθρωπος πού μπορούσε νὰ τὸν καταλάβῃ καὶ νὰ τὸν ὑποφέρῃ μιὰ νέα γυναίκα. Δὲν θέλω νὰ τὸν κατηγορήσω ὅτι με παραμελοῦσε... Κάθε ἄλλο... ἠθελε νὰ με νοιώθῃ κοντὰ του, μὰ τὸ πνεῦμα του ἦταν τόσο ἀπασχολημένο ἀπὸ τὰ φιλμ του, ὥστε μοῦ φαινόταν πάντα τρομερὰ μακριά.

Κατὰ τὰ Χριστούγεννα τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ γάμου μου, ἀποφάσισα νὰ πάω στὴ Νέα Ἰόρκη, μετὰ μιὰ φίλη μου γιὰ ν' ἀγοράσω μερικὰ φορέματα. Ὁ Τσάρλι ἦταν εὐτυχισμένος ἐπειδὴ θ' ἄλλαζα τὸν ἀέρα μου.

Φύγαμε λοιπὸν μετὰ τὴν φίλη μου καὶ μόλις φθάσαμε στὴ Νέα Ἰόρκη, πέσαμε σ' ἕναν ἱλιγγο εὐθυμίας. Μὰ ἡ ἑφημερίδες ἔγραφαν τότε τὴ φανταστικὴ εἰδησιὸς ὅτι ἐπρόκειτο νὰ χωρῶ ἀπὸ τὸ Σαρλὸ καὶ ὅτι περνοῦσα πολὺ καλὰ στὴ Νέα Ἰόρκη μετὰ τοὺς φίλους μου.

Ὁ σύζυγός μου, μόλις διάβασε τὴν εἰδησιὸς αὐτὴ, θύμωσε τρομερὰ. Δημοσίευσε ἀμέσως μιὰ διάψευσι σ' ὅλον τὸν τύπον καὶ, παίρνοντάς με στὸ τηλέφωνο, με διέταξε νὰ ξαναγυρίσω ἀμέσως κοντὰ του.

Ἡ ἐπιστροφή μου ὑπῆρξε θριαμβευτικὴ. Ὁ Σαρλὸ ἦρθε καὶ με ὑποδέχθηκε στὸ σταθμὸ κι' ἐπὶ μερικὲς ἡμέρες δὲν γινόταν λόγος γιὰ τίποτε ἄλλο παρὰ γιὰ τὴν ἀγάπη πού μᾶς ἔνωσε.

Τὴν ἴδια νύχτα τῆς ἐπιστροφῆς μου ἐμπιστεύθηκα στὸ σύζυγό μου ὅτι θὰ γινόμενον σὲ λίγο μητέρα. Ἐκεῖνος κόντεψε τότε νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴν χαρὰ του. Ἀγαποῦσε ἄλλωστε πολὺ τὰ παιδιὰ καὶ πολλὰς φορές τὸν εἶχα δεῖ περιστοιχισμένο ἀπὸ ἕνα ὄμιλο μικρῶν, νὰ τοὺς διηγῆται, κάνοντας διάφορες χειρονομίες καὶ μορφασμούς, διάφορες ἱστορίες πού τὶς ἀκούγαν με ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.

Ὅλα τὰ παιδιὰ στὸ στούντιο εἶνε φίλοι του. Τοῦ ἀρέσει πολὺ νὰ τρέξῃ καὶ νὰ κυλιέται στὴ χλόη μαζί τους.

Ἐπίσης λατρεῖ τὰ ζῶα. Ὅστόσο, κάποτε, ὁ νευρικός του χαρακτήρας νίκησε τὴν ἀγάπη του αὐτῆ. Μιὰ μέρα ἔπαιζε μ' ἕνα σκύλο, πού ἀνῆκε σ' ὅλο τὸν κόσμον στὸ στούντιο. Μὰ σὲ κάποια στιγμή, τὸ ζῶο, τὸν δάγκασε ἑλαφρὰ στὸ μέτωπο χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ. Ἀμέσως ὁ Τσάρλι κάλεσε με δυνατῆς φωνῆς τὸν γραμματέα του καὶ τὸν μάνατζέρ του, τοὺς εἶπε νὰ τὸν μεταφέρουν στὸ νοσοκομεῖο καὶ νὰ διώξουν γιὰ πάντα τὸ σκύλο ἀπ' τὸ στούντιο. Μὰ ὅταν ἔπειτα ἀπὸ δυὸ μέρες, εἶδε πῶς ἡ πληγὴ του εἶχε θεραπευθῇ, ντράπηκε γι' αὐτὸ πού εἶχε κάνει καὶ πῆρε τὸ σκύλο στὸ σπίτι μας.

* * *

Κατὰ τὴν ἐπιστροφή μου ἀπὸ τὴ Νέα Ἰόρκη, ὁ ἐπιχειρηματίας τοῦ κινηματογράφου Μαρσάλ Νέιλαν ἀποφάσισε νὰ ὀργανώσῃ μιὰ μεγάλη ἑορτὴ πρὸς τιμὴν μου. Τὸ Χόλλυγουντ μιλάει ἀκόμα καὶ σήμερα, ὕστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια, γι' αὐτὴ στὴν ἑσπερίδα πού ἐστοίχισε 15.000 δολλάρια.

Ὁ Σαρλὸ ὅμως ὅταν τοῦ μίλησαν σχετικῶς, ἀρνήθηκε ὄχι μόνον νὰ με συνοδεύσῃ, μὰ μοῦ εἶπε νὰ μὴν πάω κι' ἐγώ.

Δὲν μπορούσα ὥστόσο νὰ κάνω ἕνα τέτοιο πρᾶγμα τὴ στιγμὴ πού ὁ Νέιλαν εἶχε ὀργανώσῃ τὴν ἑσπερίδα πρὸς τιμὴν μου. Ἀργότερα μόνον κατάλαβα τὴν ἀφορμὴ τῆς ἀρνήσεως τοῦ συζύγου μου: Εἶχε πολὺ περίεργες ιδέες γιὰ τὴ συμπεριφορὰ μιᾶς γυναίκας πού πρόκειται νὰ φέρῃ ἕνα παιδί στὸν κόσμο καὶ ἰσχυρίζοταν πῶς ἦταν ἀπρεπὲς νὰ ἐμφανίζομαι δημοσίᾳ σὲ τέτοιες κατὰστασι.

Στὴν ἑσπερίδα αὐτὴ διασκέδασα πολὺ. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ἔξαφνα, πληροφορήθηκα ὅτι ὁ σύζυγός μου ἦταν ἐκεῖ κι' ὅτι με παρακολουθοῦσε κρυμμένος πίσω ἀπὸ μιὰ κουρτίνα. Νόμισα τότε ὅτι τὸ ἔκανε αὐτὸ γιὰ νὰ ντρεπόταν νάρθῃ νὰ με

βρῇ, τὴ στιγμὴ πού μοῦ εἶχε ὀρκισθῇ τόσο ἐμφαντικὰ ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἢ ἑορτῆς τὸν ἐπλητταν μέχρι θανάτου.

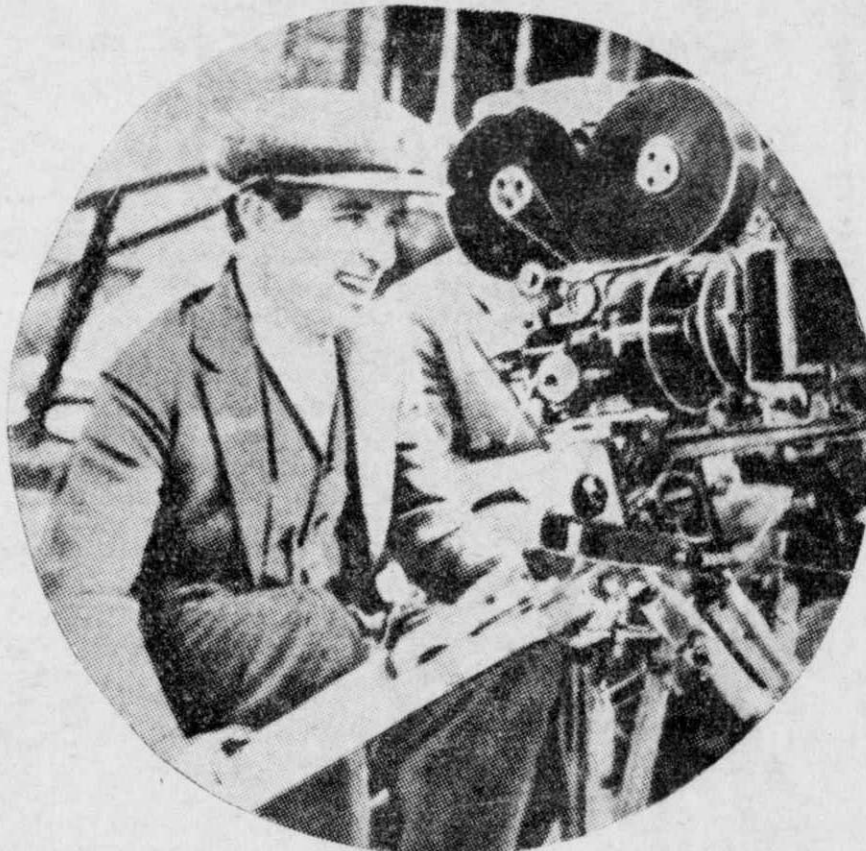
Μὰ δὲν ἄργησα νὰ καταλάβω τὴν πλάνη μου. Ὅταν με τὶς πρώτες λάμπες τῆς αὐγῆς, ξαναγύρισα στὸ σπίτι, ρώτησα τὸν Κινέζο ὑπηρέτη μας πού ἦταν ὁ σύζυγός μου. Τότε ἐκεῖνος, με ὕστερ' ἀπογοηρωμένο, μοῦ ἀπάντησε ὅτι ὁ κύριός του εἶχε πάει στὸ Λος Ἄντζελες καὶ ὅτι εἶχε πάει νὰ κοιμηθῇ στὴν «Ἀθλητικὴ Λέσχη» τῆς Λὸς Ἄντζελες. Δὲν μπορούσα νὰ πιστέψω σ' αὐτιά μου! Πῶς! Γιὰ μιὰ τέτοια ἀνοησία μ' ἐγκατέλειπε;

Ἐπὶ μέρες δλόκληρες τὸν παρακαλοῦσα καὶ τὸν ξαναπαρακαλοῦσα νὰ γυρίσῃ πάλι στὸ σπίτι του... Μὰ τοῦ κάκου! Ἐκεῖνος ἐκώφευε στὶς ἰκεσίες μου!...

Ξέρετε μετὰ ποιά καταπληκτικὴ ταχύτητα τὰ σκανδαλώδη νέα διαδίδονται στὸ Χόλλυγουντ. Ἡ μικρὴ ἐκβιαστικὴ ἑφημερίδα παρέλαβαν ἀμέσως τὴ φιλονεικία μας καὶ τὴν παρουσίασαν σάν ἕνα πρᾶγμα φριχτὸ, τρομαχτικὸ.

Στὸ τέλος, ὁ σύζυγός μου ἀκούσε τὶς ἰκεσίες μου καὶ ξαναγύρισε στὸ σπίτι του. Εἶχα ὥστόσο τὴν καρδιά μου ραϊσμένη περὶ... Μὰ προσπάθησα καὶ πάλι νὰ ξαναδέσω τὴν ὑπαρξί μου μετὰ τὴ δική του.

Γιὰ τὴν προσπάθειά μου αὐτῆ θὰ μιλήσω ἄλλοτε.

Ὁ Σαρλὸ στὸ στούντιο.